

ನಾನು ಗುಲಗಂಬಿ ಕಾಯೇನು, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣನನ್ನೇ ತಂತ ಕೊಡಬಳ್ಳೆ ಎನ್ನುವ ವಿಜಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ, ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಲ್ಲಿ ‘ರೈಟ್ ಕಂಸ್ ರೈಟ್’ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿ!

ಮುಂದೆನಾಯ್ದು, ಯಾಕಾಯ್ದು ಎನ್ನುವುದು ನನಿಗಳೂ ಅಥವಾಗಿಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಇಡೀ ಮಂದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಹಿಯೋಯ್ದು.

‘ನಿವ್ ರೈಟ್ ವಿಂಗಾ ಪ್ರೇಮಾ? ನನಗೆ ಈ ವಚಾರ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ಮೆ ದಡ್ಡ ತರ ಕೂರಿತಿದ್ದಿ, ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೇ ಕೊಲೆಗೆಡುಕರಜೊತೆ ಸೇಕೋಂಡ್‌ಡಿಂಡಿರಾ? ನಿಮ್ಮುಂತವರಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದೆ ಒಳ್ಳೇದು’ ಅಂತ ಮೊದಲು ಎದ್ದುಹೋದವನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ ಸಹೋದ್ಯೂಗಿ ಅರವಿದ್ದು. ನನ್ನದೇ ಧಸಕ್ಕೆಯಿಂತು. ನನ್ನು ದನೆ ದಿನಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಇವರೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ಹೋಗಿ ಕೊಂದರು, ಯಾರನ್ನು ಕೊಂದರು, ಅದನ್ನು ಇತರರು ಹೇಗೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಂಡಪೀಡಿದರು ಎನ್ನುವ ನೂರು ಸಂತಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು.

ವಿನಾಯ್ದು ಅಂತ ತಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸದಾನ್ನಿ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ಜನ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಧಾರಿಸಿ ಬಂದರು. ಅಯ್ಯೋ ಇವರೆನು ನನಗೆ ಹೊಡೆದೆ ಬಿಡ್ಡಾರೆ ಎನ್ನುವವ್ವುರಲ್ಲಿ ಅವರಳ್ಲಾಭಿ. ‘ಹಾಗೇಂಜ್ ಇನ್ನೊಂದೂರಿ, ಆಗ್ನಾದ್ರು ಈ ಹೇಡಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿ. ಉದಾರವಾದವತೆ, ಮಣಿಯೆ...’ ಅಂತ ನನ್ನ ಪರ ನಿತರು. ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವಿಜಯದ ನಗೆ ಬೀರಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ನಾನೊಂದು ‘ದಡ್ ಹೆಡ್’ (ಕೆಟ್) ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಉಂಟದ ಟೈಪ್ ಮುಗಿದ್ದು ಕಾರಣ ನಾನೂ ದದಬಾಯಾಯಿ ಹಿತಿರುಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಂದೆ ನನ್ನ ಬದುಕೆ ಬದಲಾಗಿಹೋಯ್ದು!

ವಡದವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿರು. ಬಲದವರು ಆಗಾಗ ಬಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛದ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತ ‘ನಿನೂ ನಮ್ಮವೇ’ ಎನ್ನುವ ಅಭಯ ನೀಡಿದರು. ಆದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಮಾದವಾಯ್ದು. ನಾನು ವಡದವರು ಯಾರು, ಬಲದವರು ಯಾರು ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಡದವರ ಬೀ ಬಲದವರು ಸರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಲದವರ ಬೀ ಮಾತಾಪುರಾಗ ವಡಪಂಧಿಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ವಿಂದನೆಗೊಳಗಾದೆ. ಪಕ್ಕದ ಡೆಸ್ಟನ್ ಅರವಿಂದನೊಂದಿಗಂತೂ ಮಾತಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನಕೊನೆಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲೇ ಭಯವಾಗತೊಡಿತು. ಎವ್ವರ ಮಟ್ಟೀಗೆಂದರೆ ಅಭಿಸಿನಲ್ಲಿ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ನನ್ನ ನೆಷ್ಟಿನ ಗಾಂಧಿ ತಾತನ ಪೋಟೋಕ್ಕೆ ಎಂದಿನಂತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲೂ ಭಯವಾಗತೊಡಿತು! ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ವಡ-ಬಳಗು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಹೇಗೆ ತಗುಲಿಕೊಂಡವು ಅಂತ ಬಿಡತೆ ಶರುವಾಯ್ದು. ‘ಬಿಲಾಗಿನ್’ ಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ರೈಟ್ ಅನ್ನ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ

ಸಮಸ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದ್ವೀಪ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇನ್ನು ವಡ-ಬಳಗು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂತ ಯಾರಾನ್ನಾದರೂ ಕೆಳ್ಳಿಲು ಹೋದರೆ ‘ನನಗೆ ಅಮ್ಮಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ?’ ಅಂತಲೇ, ‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾದಿದಯಾ’ ಅಂತಲೇ ಎಲ್ಲ ನಗ್ಪಾಟಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಇವಳಿಗೆನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?’ ಎನ್ನುವ ಗತಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತ, ವಾಂಗಿಗೂ ಮಿಷನ್ ಟಾಟ್‌ಇಟ್ ತಗೊಂಬಾ ಅಂತ ಕಳಿಸಿದರೆ ದಿವ್ ವಾಪರ್ ಗುಳಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದಿನವೋಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ನನಿಂದ ಲಾಗಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ಡರೂ ಮಿಸೆ ಮಣ್ಣಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತಲೇ ವಾದ ಬೆಂಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನ ಬಳಿ ಮಾನ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾನಹರಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲಿನ ನಿರಾಳತೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವಿಯಿತ್ತು. ಆದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳುವುದೆಂದು ತಯಾರಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಾಯ ಎಡಪಂಧಿಯನ್ನೋ ಬಿಲಪಂಧಿಯನ್ನೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಾಬಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಥದವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ಬಂದೇ ಮನಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕುವುದು ಎನ್ನುವ ಸಂತಯ ತಲೆದೋರಿತು. ಇನ್ನು ಮಷ್ಟಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಮೊಜಾರಿಯೋ ಅವರದೇ ಗೆಲುವು ಎನ್ನಲು ನಮಗಿದ್ದ ಮಷ್ಟಳ ಇಬ್ಬರೇ. ಮಗಳು ಎಡ, ಮಗ ಬಿಲ ಅಂಥ ಫಿನಾದರೂ ಆದರೆ ವಿಚಾರ ‘ಟೈ’ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗೇನು ಮಾಡುವುದು? ಆಭಿಸಿನಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಧರ ಜನ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ನರಕೇ ಸರಿ ಎನ್ನುವ ಅಭುಕು ಕಾಡಿತು. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮಲಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಕಾರವನ್ನು ‘ಟ್ಯೂಕ್ಲೆಕ್ಲರ್’ ಆಗಿ ಹೇಗೆ ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಕೊಣಕೆ ಮಲಗಳು ಹೋರಣ ಗಂಡನ ಕೇ



ಸುಖ ನಿದ್ರೆ

ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಬಾನ ತುಂಬ

ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳಕ ಕಂಡು

ಮನಕೆ ಬಾರಿ ಪುಳಕೆ;

ಇರುಳಿ ಸುಖಿದ ಕನಸು

ತನು ಮನಕೆ ಜಳಕ

■ ವಿ. ಸುಖುಂಜ ಭಟ್ಟ

ಹಿಡಿದು, ‘ರೇ, ನಿಮಗೆ ಮಂಬದ ಯಾವ ಬದಿ ಇಷ್ಟು? ಎಡಪ್ಪೇ, ಬಲವ್ಯೋ?’ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅರೆಕ್ಕಣ ಗರಬಡಿದ ಪತಿ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ‘ದೇವಿ, ದೇವರ ಪಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿಲ್ಲವೇ, ಹೆಂಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವನ ಎಡಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು’ ಅಂತ ವ್ಯಾಗ್ವಾಗಿ ನಕ್ಕ. ‘ಹೌದಲವೇ, ಎಡಪ್ಪ ನನಗೆ ಶೈಫ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ‘ಬಿಟ್ಟರೆ, ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ನಿನೇ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಯಾಗಿ. ಇತ್ತಿಂತೆ ನನಗೆ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲದಮ್ಮೆ ಉದಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆಯಾಗಿ. ಇವತ್ತು ವಿಟ್ಕೆತ್ತಿರಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಯಲ್ಲ ಏನುಮಾಡಾರಾ?’ ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿಗಾಗಿದೆ.

‘ಪಿನ್ಲಿ... ನಿಮಗೆ...’ ಅಂತ ತಡಬಡಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ – ‘ಇವತ್ತುದರು ನಾನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಲಗುತ್ತೇನೇ, ನಿನು ಪಕ್ಕದ ಕೋಕೇಲಿ ಮಲಕ್ಕೂ’ ಅಂತ ಮಂಜದ ಮದ್ದಕ್ಕೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾರಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯಿತೊಡಗಿದೆ. ಗಂಡನ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಗೆಯುವಮ್ಮೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆದರೂ ತಡಕೊಂಡೆ. ಪಕ್ಕದ ಕೋಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿ ಎಮ್ಮೆತ್ತಾದರೂ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಡ-ಬಿಲ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ದರಿದ್ರ, ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಲಗಿದೆ.

ಮರುದಿನ ಆಭಿಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಡಪಂಧಿಯರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ‘ಬಲ’ವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಂದೆ, ಬಲದವರ ಬಳಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀತೆಯಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾಕೆಂದು ಕೆಳ್ಳಿಲು ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡಿ ತಟ್ಟಿನೆ ನನ್ನ ಟೇಬಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಬೆವರೊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡಿ. ಅವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎಡದವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಳಸಾರಿ ಕಮ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ ಸಿದಾಂತಗಳ ಬಗೆ ಮತ್ತು ಸೋಷಿಯಲ್ ಪಾಲಿಸಿಗಳ ಬಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಬಲವನ್ನು ವಿಯೋಧಿಸುವವರಲ್ಲ ಪಕ್ಕಾ ಎಡಪೇನಲ್ಲ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಹಾವಣಿದರು. ಸಾಯಂಕಾಲದವರಗೆ ಗುಸು ಗುಸು ನಡೆಸಿದ ಬಲದವರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಸಂಗಾಯಿಸಿದರು. ‘ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮೆಡಂ’ ಅಂತ ಧಮಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಕ್ಯಾರೆನ್ ಅನ್ನದೇ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದೆ. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮಲಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಕಾರವನ್ನು ‘ಟ್ಯೂಕ್ಲೆಕ್ಲರ್’ ಆಗಿ ಹೇಗೆ ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

‘ಬಲ’ ಮತ್ತು ‘ಎಡ’ ಎನ್ನುವ ಪದಗಳ ಬಗೆ ಜಿಗುಬ್ಬೆ ಮೂಡಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವುರಲ್ಲಿ ಎಡದಿಂದ ಮೊದಲ ಅಕ್ಕನೂ, ಬಲದಿಂದ ಎರಡನೇ ಅಕ್ಕನೂ ಸುತ್ತುವರೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬಂದರು. ‘ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಿ... ಕೊನೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದೆಯೋ ಅಂತ ಭಯವಾಗಿತ್ತು’ ಎಂದರು

ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಅವರ ಮದ್ದಕ್ಕೆ ಸೆಂಟ್ಸ್‌ನಂತೆ ನುಸುಳಿ, ಭುಜಗಳ ನಡೆವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಸಮನಾಗಿಟ್ಟುಹೊಂದು ನಡೆಯತೋಡಿದೆ.